

svare denne ubetydelige Udgift. Der staar: „Sjngste, Tyre og Orner, der stilles til almindelig Afbenyttelse til Bedækning, skulle hvert Aar paa Eierens Bekostning underastes et Sundhedssestersyn“. Hvad Ornerne angaar, kunne vi nærmere tale om den Ting — det kan gjerne være, at der med Hensyn til dem er praktiske Vanstigeligheder tilstede —, men at Eiere og Foreninger skulle være underastede et saadant Tilsyn een Gang om Aaret, forekommer mig ikke mere end rimeligt. Nu har jeg nok hørt det Argument anføre, at det behøves ikke, naar vi komme til andre Foranstaltninger, men det er en overmaade stor Wildfarelse. Thi de andre Foranstaltninger, der ere foreslaede af D'Hr., gjælde jo kun Foreninger, og hvis Vedkommende ikke er i nogen Forening med det særlige Diemed, bliver hans Dyr altsaa ikke synet. Ikke engang, hvis det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack), vedtages, kan man sige, at denne Bestemmelse er overflødig, idet det ikke er givet, at et saadant Eftersyn kommer til at foregaa. Naturligvis kan man i saa Tilfælde maaske forudsætte det og altsaa bedre udbære Bestemmelsen. Vædringsforslaget under Nr. 24 har jeg udtalt mig om tidligere. Vædringsforslaget under Nr. 25 gaar ud paa at erstatte Vedkommende det indirekte Tab, der paaføres ham i Anledning af de Sygdomme, som omtales i vedkommende Paragraf. Naar man nu ser efter, hvorledes Lovreglen er foreslaet i Paragrafen, kan jeg ikke forstaa, at man vil komme med et saadant Forslag. Regelen er den: „Alle Udgifter, som paa Grund af denne Lovs Forskrifter medgaa i Anledning af smittede eller for Smitte mistænkte Husdyrs Røgt, Afsondring og Rensning, eller Rensningen af Stalde, Redstaber eller deslige, eller døde Dyrs Nedgravning, betales af Eieren“. Det er altsaa ganske almindelige Staldforanstaltninger foruden Nedgravning af Dyr, som i Tiden kunne faae en vis Værdi. Videre heder det: „Dog bliver, saafremt det, for at forhindre Smittes videre Udbredelse, maatte være nødvendigt at tilintetgjøre smittefarlige Gjenstande, saasom det døde Kreaturs Hud, Foderstoffer, Hø, Galm, Staldrevisitter og lignende, det derved foranledigede Tab at godtgjøre Eieren af det Offentlige i Overensstemmelse med Reglerne i § 8 med det Beløb, hvortil Tabet ansættes ved en Burdering, der, forinden Tilintetgjørelsen finder Sted, foretages af 3 af Politimesteren udvalgte Mænd. Udgifterne ved de nye Arbejder, der i saadan Anledning maatte blive paabudte af det Offentlige, saasom Fornyelse

af Vrolæguing, Ombygning af Træbævt og deslige, blive ligeledes at erstatte Eieren med dets fulde Beløb“. Det forekommer mig altsaa, at Paragrafen, som den nu staar, er tilstrækkelig betryggende for Eieren, og man vil komme i den største Forlegenhed, naar man skal afgjøre, hvilke indirekte Udgifter for Eieren der skal erstattes. Vædringsforslaget under Nr. 26 maa jeg være tilbøielig til at modsætte mig. Vædringsforslaget under Nr. 27 betragter jeg som temmelig ligegyldigt.

N. Jensen: Det var med stor Interesse, at jeg hørte det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Wertelsen), der med stedsse stigende Varme udtalte sig imod den Brug, man har gjort af Gendarmerne og Politiet paa den Egn, hvor han bor. Det er vist ikke alene paa den Egn af Landet, men paa flere Steder, at man har benyttet dem til liden Baade saavel for Administrationen som for den Befolkning, som man maatte forudsætte, at de vare bestemte til at skulle tjene. Jeg tillod mig derfor, da han i sit Foredrag kom til at omtale de Mangler, der maatte være ved det af Flerpartiet foreslaede, at understrege Ordet „Politiet“, som han selv har benyttet i sit Forslag. Det lod til, at han ikke syntes derom. Men jeg gjør det, fordi jeg har tænkt mig, at kunde man faae Belæring af det ærede Medlem om, at man kunde undgaa det, maatte man gaa med ham. Naar det ærede Medlem ansøgte, hvad han har udrettet med Hensyn til saadanne Sager som Loben om Tilsyn med Maskiner, og jeg tror Brandpolitiloven, saa skal det være indrømmet. Men det ærede Medlem maa ikke glemme, at vi her have en Lov, som, naar dette ikke vedtages, fremdeles vil gjælde, og i den nævnes Politiet. Det kunne vi altsaa ikke komme bort fra ved at undlade at vedtage dette, og saa synes jeg, at det er rigtigt, at man gjør det saa taaleligt som muligt. Men enten man tager Hatten op eller lader den ligge, faaer man Brygl. Det ærede Medlem siger, at vi lade Hatten ligge og giver os Brygl for det, og den ærede Minister siger, at vi tage den op, og saa faae vi Brygl fra den Side. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem har meget Uret i sine Udtalelser overfor Udvalgets Flertal. Han siger f. Ex., at naar disse Bestemmelser vedtages, som her ere foreslaede, vil det gaa saa vidt, at man vil nægte en Mand at hente Jordemoder med sin raste Gest. Jeg maa maaske hermed samtidig henvende mig til det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), som paa samme Punkt har en fra